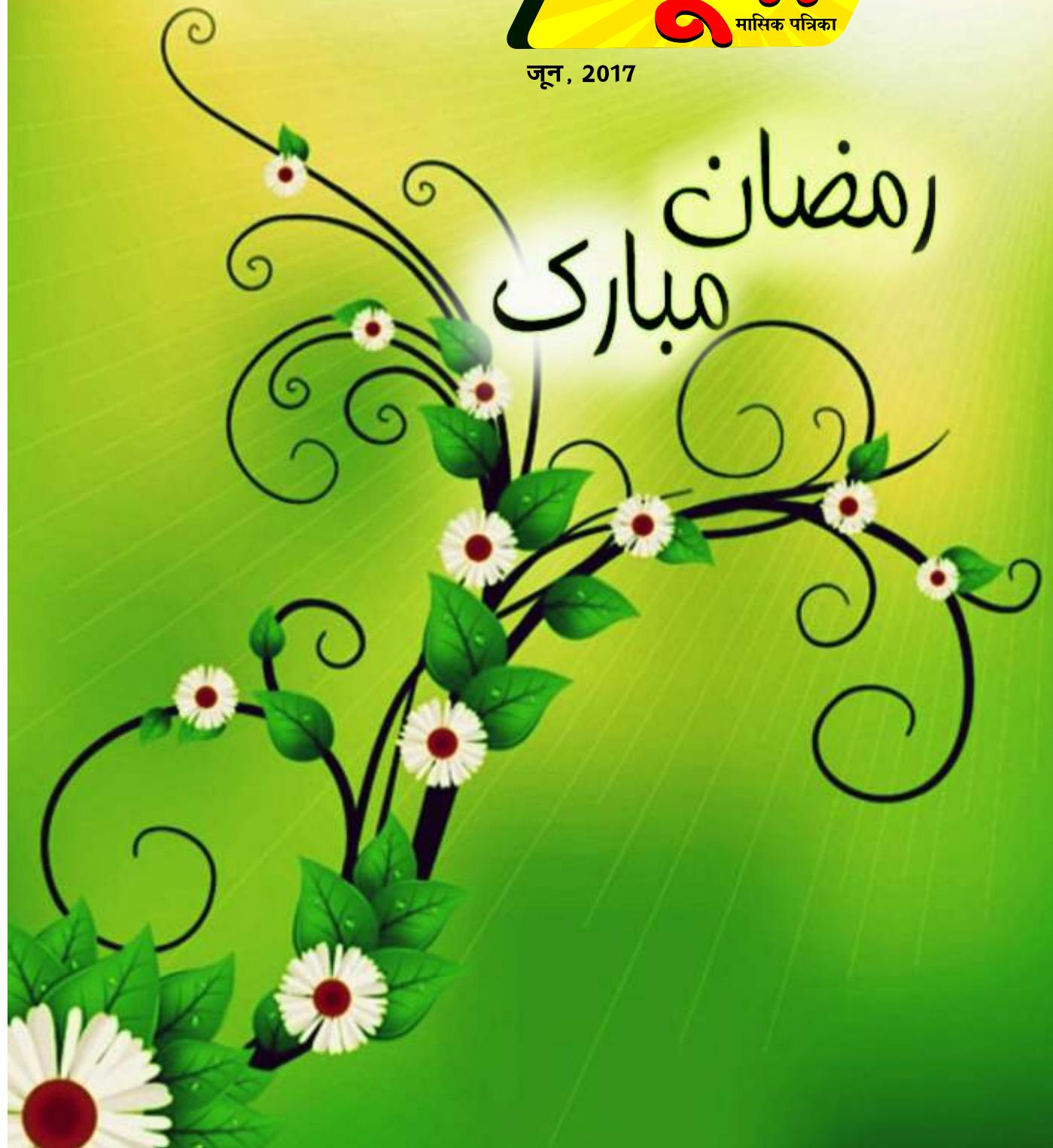

जून, 2017

رمضان
مبارک

اَنَّ الْمُسَيْئَ مِصَابُ الْهُدَى وَ سَفِيَّةُ النَّعَة

سہ ماہی مصباح الہدی

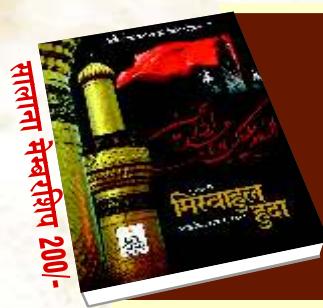
★ تعمیری افکار ★ مدل گفتگو
★ تحقیقی انداز ★ شگفتہ بیان
فرمودات قرآن اور تعلیمات اہل بیت
پر مشتمل مضامین پڑھنے کے لئے
مصباح الہدی اردو کے ممبر بنئے۔

سہ ماہی مصباح الہدی (اردو) کے ممبر بنئے

سالانہ: ۲۰۰ روپیہ | رجسٹرڈ آکس سے: ۳۰۰ روپیہ

مدیر اعلیٰ: سید منظم صادق زیدی | مدیر: سید محمد نقلین جوراسی | نائب مدیر: وقار حیدر عظیمی

نई نسل
خاس توار پر
जवानों के लिए
हुदा मिशन की
हिन्दी ज़बान में
खास पेशकश

دو ماہی میسباہل ہودا

دو ماہی ‘‘میسباہل ہودا’’ (ہندی) آج ही मेम्बर बनिये और साथियों को भी बनाईये।

प्रति मैगज़ीन: 40/रुपये | سالाना: 200/रुपये | रजिस्टर्ड ड्राक से: 300/रुपये

मुख्य संपादक: मंज़र सादिक ज़ैदी | संपादक: तसवीक हुसैन रिज़वी
सहायक: कुमैल असगर ज़ैदी, अली अमीर रिज़वी

Huda Mission

Office : Shafaat Market

Zehra Colony, Muftiganj, Lucknow

ہدی مشن

آفس: شفاعت مارکیٹ زہرا کالونی، مفتی گنج، لکھنؤ

Mob: +91-9415090034, 9451085885, 9389830801, 9936193817

اللَّهُمَّ إِلَيْكُمْ

الذين آمنوا وعملوا الصالحات طوبى لهم وحسن مآب
٢٩/٤

तूबा
मासिक पत्रिका

जून, 2017 जिल्द-7, शुगारा-7

यादगार:
मौलाना मोहम्मद अली आसिफ नाबा सराह
एडिटोरियल बोर्ड:
मौलाना तसदीक हुसैन साहब, मौलाना सईदुल हसन साहब
मौलाना कुमैल असग़र साहब
एडिटर:
सव्यद मंज़र सादिक जैदी
सब एडिटर:
सव्यद मो० सिक्कैन बाकरी
आर्ट एवं डिजाइन:

imagine
We Fix Imagination
9839099435

Annual Subscription
only Rs. 300/-

Published by:
Huda Mission

Head Off.: Vill. Ghazipur, P.O. Gogwan,
Distt. Muzaffarnagar, U.P. India

Lucknow Office: Shafaat Market
Zahra Colony, Muftiganj, Lucknow-3 (U.P.) INDIA
Mob.: 9415090034, 9451085885

E-mail: tubamonthly@gmail.com

फेहरिस्त

1. जन्नत की खिड़की
2. कुर्�आनी कवीज
3. इक्तालीसवां सबक
4. अमीर्तल मोमिनीन और ईसाई बच्ची
5. अपनी नीद इबादत बनाएं!
6. 21 ख़जूरें
7. अशफ़ियों की थैली
8. माहे रमज़ान की बहार
9. जाविर इन्बे हस्यान

जन्मत की खिड़की

جنت کی طریقی

حضرت امام حسن مجتبی علیہ السلام فرماتے ہیں:

હજુરત ઇમામ હસન મુજતબા 30 ફરમાતે છે:

إِنْ حُبَّدَاللَّيْسَاقْطُ الدُّنْوَبِ مِنْ بَنِي آكْمٍ كَمَا يُسَاقِطُ الرَّسِّيْحُ الْوَرَقَ مِنَ الشَّجَرِ
بے شک ہماری محبت لوگوں سے گناہوں کو اسی طرح گردادیتی ہے جس طرح ہوا کا جھونکا درخت سے (سوکھے) پتوں کو گردادیتا ہے۔

बे एक हमारी मुहब्बत लोगों से गुनाहों को इस तरह गिरा देती है जिस तरह हवा का झोंका दरख्त से (सूखे) पत्तों को गिरा देता है।

مَنْ قَرَأَ الْقُرْآنَ كَانَ لَهُ دَعْوَةٌ مُجَابَةٌ إِنَّمَا مُعَجَّلَةٌ وَإِنَّمَا مُؤَجَّلَةٌ

جو قرآن کی تلاوت کرتا ہے اس کی ایک دعا مستحب ہے چاہے وہ جلدی چاہے پادیں۔

जो कुर्�आन की तिलावत करता है उसकी एक दुआ मुसताजाब है चाहे वह जल्दी चाहे या देर से।

مَنْ صَلَّى بِجَلْسٍ فِي مُصَلَّاهٍ إِلَى طَلْوَعِ الشَّمْسِ، كَانَ لَهُ سَتْرًا مِنَ النَّارِ.

جونماز یڑھنے کے بعد سورج نکلنے تک اینے مصلے پر بیٹھا رہے تو وہ جہنم کی آگ سے فیچا تاہے۔

जो नमाज़ पढ़ने के बाद सूरज निकलने तक मुसल्ले पर बैठा रहे तो वह
जहन्नम की आग से बच जात है।

تَعْلَمُوا الْعِلْمَ، فَإِنْ لَمْ تَسْتَطِعُوا حِفْظَهُ فَاكْتُبُوهُ

علم حاصل کرو اور اگر اسے پادنہ کریا تو لکھ لو۔

इलम हासिल करो और अगर इसे याद न कर पाओ तो लिख लो।

مَنْ عَبَدَ اللَّهَ، عَبَدَ اللَّهُ لَهُ كُلُّ شَيْءٍ.

جو اللہ کی عبادت و اطاعت کرے گا اللہ تعالیٰ ہر شے کو اس کا فرمابردار بنادے گا۔

जो अल्लाह की इबादत व इताअत करेगा अल्लाह ताला हर चीज़ को उसका फ़रमाबदार बना देगा।

وَاعْمَلْ لِدُنْيَاكَ كَانَكَ تَعْيِشُ أَبْدًا. وَاعْمَلْ لِآخِرَتِكَ كَانَكَ تَمُوتُ غَدًّا.

اپنی دنیا کے لئے اس طرح عمل کرو کر جیسے تمہیں بھیشید رہنا ہے، اور اپنی آخرت کے لئے ایسے عمل کرو کر جیسے تمہیں کل ہی مر جانا ہے۔

अपनी दुनिया के लिए इस तरह अमल करो कि जैसे तुम्हें हमें आ रहना है, और अपनी आखिरत के लिए ऐसे अमल करो कि जैसे तुम्हें कल ही मर जाना है।

कुर्अनी Quiz

प्यारे बच्चों!

हमने आपके लिए दिलचस्प सिलसिला शुरू किया है। इस QUIZ को खुद हल करने की कोशिश करें। इस कीज़ को हल करने से जहाँ तुम्हारी मालूमात में इजाफ़ा होगा वहीं कुर्अन की तिलावत का सवाब भी मिलेगा। अपने जवाबत “तूबा” के दफ्तर रखना करें। आप अपने जवाब ई-मेल व SMS के जरिये भी भेज सकते हैं। सही जवाब देने वालों को इनाम दिया जाएगा।

SMS On
09415090034, 09890500072, 09451084885
E-mail: tubamonthly@gmail.com

1. कुर्अन के किस सूरे में खुदा वन्द ने सितारों के बिखरने की खबर दी है?
 (1) सूरए इन्फेतार (2) सूरए लैल
 (3) सूरए फज्र (4) सूरए कुरैश
2. “शबे कद्र हजार रातों से बेहतर है” का जिक्र किस सूरे में आया है?
 (1) सूरए फ़लक (2) सूरए तीन
 (3) सूरए नस्र (4) सूरए कद्र
3. सूरए तारिक में अल्लाह ने “तारिक” किस चीज़ को कहा है?
 (1) दलील (2) बहुत से सितारों को
 (3) चमकते हुए सितारे को (4) चमकते हुए चाँद को
4. “जब आसमान फट जाएगा” किस सूरे की कौनसी आयत है?
 (1) सूरए फजर पच्चीसवीं आयत (2) सूरए आला पहली आयत
 (3) सूरए मसद दूसरी आयत (4) सूरए इन्शोक़ाक पहली आयत
5. सूरए “इख़लास” कुर्अन का कौन सा सूरा है?
 (1) 95 (2) 110 (3) 96 (4) 112
6. सूरए “नास” कुर्अन का कौन सूरा है और इस में कितनी आयतें हैं?
 (1) 115,5 (2) 110,3 (3) 114,6 (4) 108,3
7. खुदा ने किस सूरे में शम्मन वाले शहरश की क़सम खायी है?
 (1) सूरए इन्शोक़ाक (2) सूरए तीन
 (3) सूरए तारिक (4) सूरए शम्स
8. “जब दरया भड़क उठेंगे” किस सूरे की कौनसी आयत है?
 (1) सूरए तक्वीर छठी आयत (2) सूरए आला पहली आयत
 (3) सूरए मसद दूसरी आयत (4) सूरए इन्शोक़ाक पहली आयत

सामने बाली तस्वीर को देखकर संग भरो

ઇવتاالیساવાં સખ્ફ

مشکلات اور برائیوں کی وجہ

مुશਕਲਾਤ اور بੁਰਾਈਯਾਂ ਕੀ ਵਜਾਹ

وَمَا أَصَابَكُ مِنْ سُوءٍ فَمِنْ نَفْسِكَ

آیہ

نساء: ۷۹

نیسا-79

اور تم تک جو بھی برائی پہنچی ہے وہ خود تمہاری طرف سے ہے

اور تum تک جو بھی بੁਰਾਈ پہنچی ہے وہ خود
تumھاRی ترلف سے ہے

ترجمہ

ترجیما

امیرالمومنین اور عیسائی پیغمبر

امیرول مومینین حضرت اعلیٰ امام احمد بن حنبل کو بچوں سے بहुت مुہبbat تھی۔ وہ بچوں کے ساتھ وکٹ جوڑاتے، اُنہوں نے پ्यار کرتے اور اُنہوں نے خانے-پینے کی چیزوں لَاکر دتے تھے۔ گریب اور یتیم بچے مولانا اعلیٰ احمد بن حنبل سے بہت آس رخاتے تھے۔ کیونکि وہ اُنہوں نے باپ کی کمری محسوس نہیں ہوئے دتے تھے۔ وہ بچوں کے ساتھ خেلतے تھے۔

شہر میں ایک ایسا ایڈ بچی تھی جو اپنے مامن بابا کے ساتھ رہتی تھی۔ وہ اپنے مامن بابا کی اکلی بیٹی تھی۔ اسی لیے

उسکے مامن بابا اُسے بہت پ्यار کرتے تھے۔ وہ چار یا پانچ سال کی تھی کہ اُسکے بابا کا انٹکالا ہو گیا۔ اب اُنکے پاس کوئی سہارا نہیں تھا اور وہ بیلکوں ناٹمید ہو گئے تھے۔ بچی بھوکھی تھی۔ جب وہ بہت پرےشان ہو گیا تو اُس نے اپنی مامن سے کہا: امما کوچ خانے کو دے دے، مुझے بہت بھوکھ لگتا ہے۔

اُسکی مامن نے ایک پتیلی میں پانی ڈالا اور اُس سے کہا: "بےٹا خانا اُبھی پک جائے گا، بس ٹوڈی دیر سب کر لے گا۔"

बच्ची ने कहा: “अम्मा और कितनी देर सब्र करुँ? मुझे बहुत खूब लगी है।”

माँ की समझ में नहीं आ रहा था कि वह इसको क्या जवाब दे, क्योंकि घर में खाने को कुछ भी नहीं था और माँ ने पतीली में खाली पानी डाल कर रख दिया था ताकि बच्ची का दिल बहला रहे।

अभी वह यह सोच ही रही थी कि दरवाजे पर दस्तक हुई। माँ ने दरवाजा खोला तो देखा कि अमीरुल मोमिनीन अली अ० खड़े हैं। वह उन्हें देखकर बहुत हैरान हुई और अन्दर आने को कहा। हज़रत अली अ० उनके लिए खाने का सामान लाए थे।

आप अ० ने औरत से खाना पकाने को कहा और खुद बच्ची के साथ खेलने लगे। आप अ० ने उसके साथ ख़ूब खेला, बातें कीं और यहाँ तक कि बच्ची को अपने ऊपर सवारी भी कराई। खाना तैयार हो गया तो बच्ची ने खुश होकर खाया।

अब हज़रत अली अ० उनके लिए रोजाना खाना भेजने लगे। एक दिन मौला अली अ० दरवाजे पर नहीं आए तो बच्ची और उसकी माँ बहुत परेशान हो गई कि ऐसा तो कभी नहीं हुआ कि हज़रत अमीरुल मोमिनीन अ० ने उनके लिए खाना न भेजा हो या खुद न आए हों। अभी वह इसी कशमकश में थीं कि मुनादी ने आवाज़ दी कि मौला अली अ०

को मस्जिद में नमाज़ के दौरान ज़रबत लगी है।

बच्ची की समझ में यह बात नहीं आई और वह माँ से पूछने लगी कि मौला कब आएंगे।

माँ ने कहा: “बेटा वह आज नहीं आएंगे। उन्हें ज़ालिमों ने ज़ख्मी कर दिया है।”

बच्ची ने पूछा कि अब क्या करें तो माँ बोली: “चलो, मौला के पास चलते हैं।”

बच्ची फैरन कमरे के अन्दर गई और एक कटोरा उठा कर उसमें मौला अली अ० के लिए दूध निकाल कर अपने साथ ले लिया। जब दोनों माँ बेटी उनके घर पहुँचें, तो देखा कि लोग मातम करते हुए घर से बाहर निकल रहे हैं और कह रहे हैं:

“हाय! आज हम यतीम हो गए, हमारे मौला दुनिया से रुख़सत हो गए।”

बच्ची ने यह सुना तो दूध का प्याला उसके हाथ से छूट कर गिर गया और फूट-फूट कर रोने लगी। उसे मौला अली अ० बहुत याद आ रहे थे। वह उनसे बहुत मानूस हो चुकी थी।

बच्चों! आपको पता है कि वह ईसाई बच्ची बड़ी हो कर क्या बनी? वह बड़ी हुई तो उसने इस्लाम को कुबूल कर लिया और अलवी कहलाई। अलवी उन लोगों को कहते हैं जो मौला अली अ० से बहुत मुहब्बत करते हैं।

अपनी नींद इबादत बनाएं!

प्यारे बच्चों! अस्सालम अलैकुम (सलाम का जवाब दे दें) उम्मीद है कि आप सब खैरियत से होंगे। आज मैं आप के लिए "सोने" से पहले करने के लिए कुछ आमाल ले कर हाजिर हुआ हूँ जो दिखने में तो आपकी तरह नन्हे, मुन्ने, छोटे और प्यारे—प्यारे हैं मगर उनका सवाब बहुत ज़्यादा है। आप लोग दिन या रात में जब भी सोएं तो यह अमाल ज़रूर करें।

1. रसूल अकरम स0व0 फ़रमाते हैं कि "जो सोने से पहले (सूरए तकासुर) पढ़ेगा, अल्लाह उसे कब्र के अज़ाब से महफूज रखेगा।"

कितना आसान काम है बच्चों! यह बहुत छोटा सा सूरह है जो कुर्�আন मजीद के 30वें पारे में है, आप आसानी से याद कर सकते हैं। ज़बानी पढ़ें मगर इमाम जाफ़र सादिक अ0 फ़रमाते हैं कि "कुर्�আন से देख कर पढ़ने का सवाब ज़्यादा है।"

2. नबी करीम स0व0 ने फ़रमाया है कि "जो कोई सोने से पहले बिस्मिल्लाहिर रहमार्निरहीम पढ़ ले तो अल्लाह फ़रिश्तों से फ़रमाता है, ऐ फ़रिश्तों! सुबह (उसके जागने तक) उसकी साँसों के बराबर नेकियां लिखते रहो।"

3. प्याने बच्चों! एक सेहतमंद अगर 8 घंटे सोता है तो वह नींद के दौरान भी सैकड़ों बार साँस लेता है। इसलिए हमें चाहिए कि इस अमल से भी ज़रूर फ़ायदा उठायें और अपनी साँसें भी नेक बनाएँ।

3. रवायत में यह भी मिलता है कि वजू की

हालत में सोना बहुत सवाब रखता है। जैसा कि हज़रत इमाम जाफ़र सादिक अ0 फ़रमाते हैं कि "जो शख्स वजू करके सोए, तो वह जितनी देर सोया रहेगा, उसका बिस्तर मस्जिद की तरह इबादतगाह है। यानी उसे नींद के बराबर इबादत का सवाब मिलेगा।"

4. "अगर जाड़े का मौसम हो या वजू करने में कोई परेशानी हो तो रवायत में यह भी मिलता है कि सोते वक्त बीबी फ़ातिमा ज़हरा स0 की तसबीह पढ़ने वाले को भी सारी नींद में भी इबादत का सवाब मिलता रहेगा।"

यह तो आप जानते ही होंगे बच्चों की 34 बार अल्लाहो अकबर, 33 बार अलहम्दुलिलाह और 33 बार सुबहानल्लाह पढ़ने को तसबीह फ़ातिमा ज़हरा स0 कहते हैं।

5. अगर आप नींद का सवाब एक हज़ार रकअत नमाज़ पढ़ने के बराबर चाहते हैं तो जब भी सोएं तो यह दुआ तीन बार पढ़ लिया करें:

"यफ़अलुल्लाहो मा यशाओ बे कुदरतेही व
यहकुमो मा युरिदो बेइज्ज़तेही।"

अल्लाह आपको 1000 रकअत का सवाब अता फ़रमा देगा।

दुआ है कि खुदा हमें मासूमीन की तालीमात पर खुलूस के साथ अमल करने की तौफीक अता फ़रमाए, (आमीन)। क्योंकि हमारे अमालनामें में जितनी ज़्यादा नेकियां होंगी उन्हें देखकर इमाम—ए—ज़माना उतने ही खुश होंगे।

21 ख़जूरें

रसूले खुदा स0व0 अपने असहाब के साथ बैठे थे कि एक लड़का आता दिखाई दिया सब लोग उसको देखने लगे कि उस लड़के को पैगम्बर स0व0 से क्या काम हो सकता है वह लड़का करीब आया और कहने लगा ।

मेरे वालिद का इन्तेकाल हो गया है और मैं एक यतीम बच्चा हूँ मेरे साथ मेरी माँ और एक बहन भी है हम लोग बहुत ग्रीब और बेकस हैं ऐ खुदा के रसूल स0व0 हमें कुछ खाने के लिये दे दीजये ।

यह सब कहने के बाद उसने हज़रत मुहम्मद स0व0 के लिये दुआ की पैगम्बर स0व0 भी बचपन में यतीम हो गये थे आपके वालिद का तो आपकी वालिदा से पहले ही इन्तेकाल हो गया था उसके बाद वालिदा और फिर दादा का भी इन्तेकाल हो गया उस वक्त आपकी उमर आठ साल थी उसके बाद से आपके चचा और हज़रत अली अ0स0 के वालिदे माजिद हज़रत अबुतालिब अ0स0 ने आपकी परवरिश की लेकिन आप अपनी विलादत से पहले ही वालिद जैसी शफीक हस्ती से महरुम हो चुके थे इस लिये आप जानते थे कि यतीम होना कितना सख्त मरहला है यही वजह थी कि आप हमेशा अपने असहाब से सिफारिश करते थे कि यतीमों

के साथ मेहरबानी से पेश आएं और उनकी मदद करें ।

यतीम लड़का ख़ामोशी से ख़ड़ा पैगम्बर स0व0 के जवाब का इन्तेज़ार करने लगा पैगम्बर स0व0 ने मुहब्बत के साथ कहा बेटा तुमने कितनी अच्छी बात की है अभी मेरे घर जाओ और जो भी खाने के लिये मिले लेकर आ जाओ ।

वह लड़का पैगम्बर स0व0 के घर चला गया जहाँ से उसे कुछ ख़जूरें मिलीं वह पैगम्बर स0व0 के पास आया तो उसके पास 21 ख़जूरें थीं जो उसने पैगम्बर स0व0 के हाथ में दे दीं पैगम्बर स0व0 ने ख़जूरों पर एक नज़र डाली फिर खुदा से दुआ की कि इनमें बरकत अता करे उसके बाद यतीम लड़के से कहने लगे बेटा उसमें से सात ख़जूरें तुम्हारे लिये सात तुम्हारी अम्मी के लिये और सात तुम्हारी बहन के लिये हैं ।

उन अद्याम में मुसलमानों के हालात बहुत खराब थे इस लिये 21 ख़जूरों से काफी लोगों की भूक मिट सकती थी वह लड़का खुशी खुशी अपने घर की तरफ रवाना हुआ क्योंकि वह ख़जूरों को जल्द से जल्द अपनी अम्मी और बहन के पास पहुँचाना चाहता था ।

अशफ़ियों की थैली

एक बादशाह के ज़माने में एक काज़ी (जज) के पास उसके एक ताजिर दोस्त ने अशफ़ियों की एक थैली अमानत के तौर पर रखवाई और खुद कारोबार के लिए दूसरे देश चला गया।

वपस आने पर उसने काज़ी से अपनी थैली वापिस माँगी जो उस काज़ी ने वापस कर दी। ताजिर थैली लेकर अपने घर चला गया। घर जा कर उसने थैली खोली तो अशफ़ियों की जगह उसमें ताँबे के सिक्के थे। उसने काज़ी के पास आकर कहा कि इसमें जो अशफ़ियाँ थीं वह कहाँ गईं? काज़ी ने जवाब दिया कि "भाई जिस तरह तुम बंद थैली दे कर गए थे मैंने उसी तरह तुम्हारे हवाले कर दी। अब मुझे क्या मालूम कि इसमें अशफ़ियाँ थीं या ताँबे के सिक्के।" वह

ताजिर अपनी फ़रियाद लेकर बादशाह के पास गया और सारा किस्सा बादशाह को सुनाया।

बादशाह समझ गया कि ताजिर सच कह रहा

है लेकिन इस बात का कोई जवाब नहीं था कि बंद थैली में अशर्फ़ी के बजाए ताँबे के सिक्के कैसे चले गए? बादशाह ने कहा कि तुम यह थैली मेरे पास रहने दो और फैसला करने का कोई तरीका सोचने के लिए मुझे कुछ दिन का वक़्त दो। ताजिर ने वह थैली बादशाह के हवाले कर दी और खुद चला गया।

बादशाह ने कुछ देर सोचने के बाद अपने ख़ंजर से उस कालीन को एक तरफ़ से काट दिया जो तख़्त पर बिछा हुआ था और उसके फौरन बाद हुक्म दिया कि हम शिकार को जाएँगे। फिर बादशाह शिकार पर रवाना हो गया।

बादशाह की रवानगी के बाद जब वज़ीर लोग वापिस लौटे तो वह यह देख कर हैरान रह गए कि शाही तख़्त का कालीन एक तरफ़ से कटा हुआ है। सब सोचने लगे कि अब क्या किया जाए? शिकार से वापसी के तीन दिन के बाद जब

बादशाह को यह पता चलेगा कि कालीन कट गया है तो अल्लाह जाने किस-किस की शामत आएगी।

वह यह बात सोच ही रहे थे कि उनमें से एक बोल उठा। अरे भाई! क्यों फ़िक्र करते हो, अहमद रफूगर (रफू करने वाला) को बुला लो। वह इसको ऐसा बना देगा कि बादशाह के फरिश्तों को भी ख़बर न होगी कि कभी कालीन कटा भी था।

इसलिए अहमद रफूगर को बुला कर उससे कहा गया कि जितनी जल्दी हो सके कालीन को इस तरह रफू कर दो कि कोई यह न समझ सके कि उसे रफू किया गया है।

अहमद रफूगर ने यह काम दो दिन में पूरा कर दिया। तीसरे दिन बादशाह शिकार से वापस आया, तो देखा कि कालीन सही कर दिया गया है।

वह खुद यह न समझ सका कि उसे कहाँ से रफू किया गया है। बादशाह ने वज़ीरों से कहा यह कालीन काट कर रफू कर दिया गया है। वज़ीरों ने कसमें खाई कि आलीजनाब ऐसा नहीं हुआ। इस पर बादशाह ने कहा कि मैंने खुद इस कालीन को काटा था।

बताया जाए कि किसने इसे रफू किया है? बादशाह को बताया गया कि यह काम अहमद रफूगर ने किया है। बादशाह ने अहमद को बुलाया और वह थैली दिखा कर कहा कि देखो! कहाँ यह थैली तो तुम्हारे पास रफू के लिए नहीं आई थी? पहले तो अहमद ने इन्कार किया मगर जब बादशाह ने सख्ती से पूछा तो उसने कहा कि "जी हाँ! यह थैली एक काज़ी (जज) साहब मेरे पास लाए थे जिसे मैंने रफू कर दिया था। बादशाह ने उसी वक़्त काज़ी को बुलाया और कहा कि ताजिर की अशफ़ियाँ फौरन वापिस कर दो नहीं तो तुम्हें सख्त सज़ा दी जाएगी, आखिर काज़ी ने वह अशफ़ियाँ लाकर बादशाह के सामने पेश कर दीं जो बादशाह ने ताजिर के हवाले कर दीं। काज़ी के खिलाफ़ केस चलाया गया और उसे सज़ा दी गई।

माहे रमज़ान की बहार

मेरा पसंदीदा महीना माहे रमज़ान आने ही वाला है। मैं बहुत खुश हूँ।

अली आज शाम से ही बहुत खुश था। स्कूल में गर्मियों की छुट्टियाँ शुरू हो चुकी थीं और साथ ही माहे रमज़ान का आना।

दादीजान ने इस तरह खुशी से झूमते हुए अली को देखा तो उससे वजह पूछी जिस पर उसने कहा कि

“दादीजान दो दिन बाद माहे रमज़ान शुरू हो जाएगा जोकि मेरा फेवरेट महीना है। मैं इस महीने में बहुत इन्जवाय करता हूँ। रोज़ ही रात में मोहल्ले में लगने वाले मेले की सैर करता हूँ और झूले झूलता हूँ। खूब चीज़ भी खाने को मिल जाती हैं और साथ विकेन्ड नाइट पर होने वाली बाहर की सहरी और अफ्तार में मिलने वाले लजीज़ पकवान। उन्हें सोच कर ही मेरे मुँह में पानी आ रहा है।”

अली का जवाब सुनने के बाद दादीजान ने मुस्कुराते हुए कहा कि “अली बेटा माहे रमज़ान आपका ही नहीं हमारे आखिरी नबी हज़रत मुहम्मद स0 और तमाम आइम्मा का भी पसंदीदा महीना है।

लेकिन उनकी पसंद की वजह यह नहीं जो आपकी है बल्कि अस्ल में यह महीना इबादतों का महीना है एक खास अन्दाज़ में खुदा के हुक्म की पैरवी करने का महीना, सैर व तफरी का हरगिज़ नहीं।”

दादीजान की इस बात पर मैंने कहा “दादीजान यक़ीनन माहे रमज़ान दूसरे तमाम महीनों से अलग हैं हम माहे रमज़ान में अपने दिन और रात खुदा के दिए हुए टाइम टेबिल के मुताबिक गुज़ारते हैं। आधी रात में सहरी और फिर पूरे दिन की भूख और प्यास के बाद मगरिब के बज्रत इफ़तार। जोकि हमारे पूरे साल के रुटीन से बिल्कुल ही अलग है और यही इस महीने की खासियत भी है। और साथ इस महीने में लगने वाले मेले से तो इसकी रौनक और भी बढ़ जाती है। असल में माहे रमज़ान की बहार तो यही मेले और सहरी व इफ़तार की दावतें हैं।”

दादीजान ने मुझे घुरते हुए कहा :

अस्तग़फ़ार। यह किस चीज़ में उलझ कर रह गए हो सब। हरगिज़ ऐसा नहीं! माहे रमज़ान की असली बहार तो कुर्झान मजीद है।

यह सैर व तफरीह अपनी जगह बुरी नहीं, यह

हरगिज माहे रमज़ान की अस्ल और रुह नहीं है, बल्कि यह महीना तो खुलूस के साथ इबादत का है और उनमें भी बेहतरीन इबादत रोज़े के बाद कुर्अन की तिलावत है।"

अली ने फौरन कहा! "लेकिन दादीजान कुर्अन मजीद की तिलावत तो हम रोज़ ही करते हैं। तो सिर्फ़ माहे रमज़ान बहारे कुर्अन कैसे हो सकता है?"

मैंने अली के इस सवाल पर फौरन कहा "मैं बताऊं दादीजान?"

दादीजान ने सर हिलाते हुए कहा "हाँ ज़रूर।"

मैंने कहा "चूँकि कुर्अन मजीद का नुजूल माहे रमज़ान में हुआ है, शायद इसीलिए उसे बहारे कुर्अन कहते हैं।"

दादीजान ने मुझे शाबाशी देते हुए कहा।

"हाँ बिल्कुल ऐसा ही है।" फिर अली से कहा। "क्या तुम जानते हो कुर्अन मजीद माहे रमज़ान की कौन सी तारीख में नाज़िल हुआ?"

अली ने अपनी अँगुली टुड़ड़ी पर रख कर कुछ देर सोचते हुए कहा। "मुझे नहीं मालूम।"

दादीजान ने कहा "कुर्अन मजीद अल्लाह ने इस माह में उन्नीसवीं मुबारक रात शबे क़द्र में नाज़िल फ़रमाया है।"

अली ने कहा "ओह! इसका मतलब माहे रमज़ान में कुर्अन मजीद का बर्थडे मनाते हैं।"

दादीजान ने अली की इस बात पर मुस्कुराते हुए कहा "हाँ तुम यह भी कह सकते हो। लेकिन अस्ल में अल्लाह ने शबे क़द्र में कुर्अन मजीद हमारे आखिरी नबी को गिफ़्ट किया। और हम पर इसकी तिलावत के साथ साथ इस पर अमल करना भी हमारा फ़र्ज़ है और ख़ास तौर से माहे रमज़ान में कुर्अन मजीद की तिलावत की

अहमियत और इसका अज्ञ बेपनाह है।"

मैं और अली दोनों ही दादीजान की बातें बहुत ध्यान से सुन रहे थे। उन्होंने हमें इस बारे में और बताया कि "बच्चों! जैसे मौसमी बहार में बाग में हर जगह रंग बिरंगे फूल खिलते हैं और उनकी खुशबू से पूरा बाग महक उठता है, उसी तरह रमज़ानुल मुबारक की बहार कुर्अन मजीद है। हमें कोशिश करनी चाहिए कि कुर्अन ही को अपनी सहर व इफ़तार की महफ़िल की रौनक बनाएं और इसी ज़िक्रे इलाही से अपने घरों और दिलों को रौशन करें।"

और फिर हमने दादीजान के साथ मिल कर अपना माहे रमज़ान का शिड्यूल भी प्लान किया जिसमें ज्यादा वक्त तिलावते कुर्अन और कुछ हिस्सा सैर व तफ़रीह के लिए भी रखा। लेकिन चूँकि इस माह की असली बहार कुर्अन पाक है, लेहाज़ा हमने घर में ही रोज़ाना सबके साथ मिल कुर्अन पढ़ने की शुरुआत की जिसमें हम तमाम घर बाले सुब्ह की नमाज़ के बाद बाहर हॉल में जमा हो जाते और फिर बाबाजान किसी अच्छे कारी की खूबसूरत आवाज़ में कुर्अन की आडियो प्ले कर देते और हम सब मिल कर उन्हें सुनते और इसी तरह कुर्अन की तिलावत करते।

रोज़ाना इसी तरह एक पारे की तिलावत से एक माह में अली और मैंने कुर्अन पूरा कर लिया। वरना तो हम सिर्फ़ कुछ हिस्सा ही पढ़ सकते थे।

इस साल भी अली और मैंने यही प्यान किया है कि हम सबके साथ मिल कर माहे रमज़ान में कुर्अन पढ़ेंगे, इन्शा अल्लाह। और फिर सैर सपाटे के लिए तो पूरा साल है ही हमारे पास, इसलिए मेले की सैर, झूले और लज़ीज़ खाने सिर्फ़ विकेण्ड नाइट ही में एन्ज़वॉय करेंगे जैसा आम दिनों में करते हैं।

जाबिर इब्ने हय्यान

प्यारे दोस्तों, अरस्सालम अलैकुम! कैसे हैं आप लोग? उम्मीद करता हूँ कि आपकी की छुट्टियाँ बहुत अच्छी गुज़री होंगी और आप लोगों ने मज़े—मज़े के इस्लामी नाटक देखे होंगे। मैंने भी एक बहुत दिलचस्प नाटक देखा!

प्यारे दोस्तों! क्या आपने “जाबिर इब्ने हय्यान” का नाम सुना है? उन्हें बाबा—ए—केमिस्ट्री (जीमित व बीमउपेजतल) कहा जाता है। यह हमारे छठे इमाम जाफर सादिक अ० के ज़माने में थे और अपने इल्म की उस्तादी अपने इमाम से ही हासिल की थी। आज जो केमिस्ट्री के माहिर नए—नए आविश्कार करते हैं उन सब की बुनियाद जाबिर इब्ने हय्यान ही ने रखी थी, यानी एक तरह से हमें हर दवा और इलाज के लिए जाबिर इब्ने हय्यान का शुक्र गुज़ार होना चाहिए। इस फ़िल्म में भी जाबिर इब्ने हय्यान की ज़िन्दगी के बहुत मुश्किल और खतरनाक हालात पर रोशनी डाली गई है।

वैसे तो जाबिर इब्ने हय्यान “खुरासान” में पैदा हुए और शुरुआती ज़िन्दगी वहाँ गुज़ारी लेकिन इमाम जाफर सादिक अ० से मुहब्बत की वजह से आप और दूसरे शीओं बहुत मुश्किल हालात में थे। अब्बासी ख़्लीफ़ा के दौर की शुरुआत थी और जुल्म बहुत हो रहे थे। सिर्फ़ शीओं होने का इल्ज़ाम ही कत्ल के लिए काफ़ी था।

इन हालात से बचने के लिए शीओं का एक गिरोह हिजरत की नियत से खुरासान से बाहर निकला ही था कि उनके पीछे उनके घर वालों पर हमला हुआ और जाबिर इब्ने हय्यान की माँ को शहीद कर दिया गया। इस दुख के साथ वह सब बसरा के तरफ़ चल दिये। अरब की मशहूर गर्मी तो बर्दाश्त कर ही रहे थे कि रास्ते में ही डाकूओं ने उनके काफ़िले पर हमला कर दिया और सारा सामान बिखरा दिया कि शायद कोई कीमती चीज़ मिल जाए। कीमती चीज़ तो न मिली, लेकिन एक सुराही में बकरी का दूध था जो डाकूओं के सरदार ने पूरा पी लिया और फ़िर अपना पेट पकड़ कर बैठ गया। सारे डाकू उसकी तरफ़ ध्यान से देखने लगे। डाकूओं को पकड़े जाने का डर भी था

और अपने सरदार के पेट के दर्द की फ़िक्र भी थी।

जाबिर इब्ने हय्यान सारी चीज़ों को ख़ामोशी से देख रहे थे। उन्होंने डाकूओं को ईलाज बताया। पहले तो डाकू न माना लेकिन फ़िर तकलीफ़ से परेशान होकर दवा कुबूल कर ली। जाबिर इब्ने हय्यान के इल्म से बनी दवा पीते ही डाकू को आराम मिल गया और उसने शर्त के मुताबिक़ काफ़िले को छोड़ दिया। अल्लाह—अल्लाह करते हुए यह काफ़िला बसरा पहुँचा। लेकिन वहाँ भी सुकून नहीं मिला।

जाबिर इब्ने हय्यान “उनवान” नाम के अहलेबैत के चाहने वाले के घर में मेहमान हुए। उनवान की एक बीमार बीवी थी जिनका जाबिर इब्ने हय्यान ईलाज करने की बहुत कोशिश कर रहे थे लेकिन इसके बावजूद उसका इंतेकाल हो गया। अभी यह इस्तेहान ख़त्म न हुआ था कि ज़ालिम हाकिम के सिपाही जाबिर इब्ने हय्यान को गिरफ़्तार करके ले गए। उन पर इल्ज़ाम था कि वह खुदाई का दावा करते हैं। खैर मैंने इसके आगे बताया तो फ़िल्म देखने का मज़ा ख़राब हो जाएगा। इस फ़िल्म को देखने से मुझे मज़ा तो बहुत आया लेकिन साथ में इस बात का एहसास भी हुआ कि हम तक अहलेबैत के इल्म को कितनी मुसीबत से पहुँचाया गया है। इसलिए इसकी क़द्र करना हम पर फ़र्ज़ है। आने वाली छुट्टी पर यह फ़िल्म ज़रूर देखियेगा।

انسانی حقوق (Right)

امام ذین العابدین علیہ السلام کی نظر میں

ذریعہ سے وہ تمہیں جہل کی تاریکیوں سے نکال کر علم کے اجالوں میں لے کر آئے گا۔

۹۔ تمہاری ماں کا حق یہ ہے کہ اس نے تجھا بپیٹ میں پالا ہے، اپنا دودھ تمہیں پلایا ہے۔ تمہارے لئے ہر طرح کی تکلیف اور پریشانی کو برداشت کیا ہے، تمہیں کھلاتی تھی لیکن خود بھوکی رہتی تھی، تمہیں پلاتی تھی لیکن خود پیاسی رہتی تھی، تمہیں سائے میں رکھتی تھی اور خود ھوب میں جلتی تھی، اس کی قدر جانو اور اس کا احترام کرو۔

۱۰۔ جس شخص نے تمہارے ساتھ کوئی نیکی کی ہے اس کا حق یہ ہے کہ اس کا شکریہ ادا کرو، اس کی کی ہوئی نیکی کو یاد رکھو اور اس کی تعریف کرو، اس کے لئے خدا سے دعا کرو اور اس کی نیکی کا بدلہ کرنے کی کوشش کرو۔

۱۱۔ تمہارے دوست کا حق یہ ہے کہ جہاں تک ہو سکے اس کے ساتھ نیک برتاؤ کر مشکل میں اس کا ساتھ دو، دوسروں سے اس کی برائی نہ کرو۔

۱۲۔ جن کے ساتھ تمہارا اٹھنا بیٹھنا ہے ان کا حق یہ ہے کہ ان کو دھوکہ نہ دو، ان سے جھوٹ نہ بولو۔

۱۳۔ تمہارے بڑوں کا حق یہ ہے کہ ان کے سن و سال کا خیال رکھو اور ان کا احترام کرو۔

۱۴۔ تمہارے چھوٹوں کا تم پر حق یہ ہے کہ ان سے محبت و پیار کرو، ان کو اچھی باتیں سکھاؤ، ان کے ساتھ نرم مزاجی سے پیش آؤ، ان کی غلطیوں کو معاف کرو۔

۱۔ تمہارے اوپر خدا کا سب سے بڑا حق یہ ہے کہ اس کی عبادت کرو۔

۲۔ تمہاری زبان کا حق یہ ہے کہ اس سے بدگوئی (بری باتیں) نہ کرو، اسے اچھی باتوں کی عادت ڈالو اور اسے ادب و احترام کے ساتھ استعمال کرو، حق بولو، پہلے تو لوپھر بولو۔

۳۔ کانوں کا حق یہ ہے کہ اسے نیک اور اچھی باتیں سننے کا عادی بناؤ کیونکہ جو کچھ تم سنتے ہو وہ تمہارے دل و دماغ میں اترتا ہے۔

۴۔ آنکھ کا حق یہ ہے کہ اس سے وہی دیکھو جو تمہارے لئے حلال ہے۔

۵۔ تمہارے بیرون کا حق یہ ہے کہ برائی کی طرف نہ بڑھیں، انہیں ایسے کاموں اور جگہوں کے لئے استعمال نہ کرو جو تمہاری ذلت کا سبب بنیں۔

۶۔ ہاتھ کا حق یہ ہے کہ باطل کی طرف نہ اٹھیں کہیں اس کے ذریعہ خدا کے عذاب کا شکار نہ ہو جاؤ، تمہارے ہاتھ ان چیزوں کے لئے استعمال ہوں جو تمہارے لئے جائز اور حلال کی گئی ہے اور ان چیزوں میں استعمال نہ ہو جن سے تمہیں روکا گیا ہے۔

۷۔ تمہارے پیٹ کا حق یہ ہے کہ اسے حرام چیزوں کا انبار نہ بناؤ۔

۸۔ تمہارے استاد کا تمہارے اوپر حق یہ ہے کہ اس کا احترام کرو، اس کی باتوں پر دھیان دو، کیونکہ اس میں تمہاری بھلائی ہے، تاکہ وہ تمہیں وہ چیزیں سکھائے جن کی تمہیں ضرورت ہے، پورے دھیان لگن اور سمجھداری سے اس کی باتیں سنواں کے آؤ، ان کی غلطیوں کو معاف کرو۔

بنتا یا جائے کہ کس نے اسے روکیا ہے؟ بادشاہ کو بتایا گیا
کہ یہ کام احمد روگرنے کیا ہے۔
بادشاہ نے احمد کو بلا یا اور وہ تھیلی دکھا کر کہا۔ دیکھو!
کہیں یہ تھیلی تو تمہارے پاس روکیلئے نہیں آئی تھی؟
پہلے تو احمد نے انکار کیا مگر جب بادشاہ نے سختی سے پوچھا
تو اس نے کہا، ”جی ہاں! یہ تھیلی فلاں قاضی (نج)“
صاحب میرے پاس لائے تھے جس میں نے روکر دیا
تھا۔ بادشاہ نے اسی وقت قاضی کو بلا یا اور کہا کہ تاجر کی
اشرفیاں فوراً واپس کر دو ورنہ تمہیں سخت سزا دی جائے
گی، آخر قاضی نے وہ اشرفیاں لا کر بادشاہ کے سامنے
پیش کر دیں جو بادشاہ نے تاجر کے حوالے کر دیں۔
قاضی کے خلاف مقدمہ چلا یا اور اسے سزا دلائی۔

سب سوچنے لگے کہ اب کیا کیا جائے۔ شکار سے واپسی
پر تین دن کے بعد جب بادشاہ کو یہ پتہ چلے گا کہ
قالین کٹ گیا ہے تو حدا جانے کس کی شامت آئے۔
وہ یہ بات سوچ ہی رہے تھے کہ ان میں سے
ایک بول اٹھا۔ ارے بھائی! کیوں فکر کرتے ہو، احمد
روگر (روکر نے والا) کو بلا لو وہ اس کو ایسا بنا دے گا کہ
بادشاہ کے فرشتوں کو بھی خبر نہ ہو گی کہ کبھی قالین کٹا تھا۔
اسلئے احمد روگر کو بلا کر اس سے کہا گیا کہ جتنی جلد
ہو سکے قالین کو اس طرح روکر دو کہ کوئی یہ نہ جان سکے
کہ اسے روکیا گیا ہے۔ احمد روگر نے یہ کام دونوں میں
مکمل کر دیا۔ تیسرا دن سلطان شکار سے واپس آیا تو
اس نے قالین کی صحیح سلامت پایا۔

بادشاہ خود یہ نہ جان سکا کہ اسے کہاں سے روک
کیا گیا ہے۔ بادشاہ نے اپنے وزیروں
سے کہا کہ یہ قالین کاٹ کر مرمت
کرایا گیا ہے۔ وزیروں نے قسمیں
لکھائیں کہ عالیجاہ ایسا نہیں ہوا۔
اس پر بادشاہ نے کہا کہ میں نے
خود اس قالین کو کاٹا تھا۔

اشرفیوں کی تھیلی

بادشاہ سمجھ گیا کہ تاجر سچ کہتا ہے لیکن اس کا کوئی جواب نہ تھا کہ بندھیلی میں اشرفیوں کے بجائے تابے کے سکے کیسے چلے گئے؟ سلطان نے کہا کہ تم یہ تھیلی میرے پاس رہنے دو اور فیصلہ کرنے کا کوئی طریقہ سوچنے کیلئے مجھے کچھ دن کا وقت دو۔ تاجر نے وہ تھیلی بادشاہ کے حوالے کی اور خود چلا گیا۔ سلطان نے کچھ دیر سوچنے کے بعد اپنے خبر سے اُس قالین کو ایک طرف سے کاٹ دیا جو تخت پر بچھا ہوا تھا اور اس کے فوراً بعد حکم دیا کہ ہم شکار کو جائیں گے۔ بھر بادشاہ شکار پر روانہ ہو گیا۔

بادشاہ کی روائی کے بعد جب وزیر وغیرہ واپس لوٹے تو وہ یہ دیکھ کر حیران رہ گئے کہ تخت شاہی کا قالین ایک طرف سے کٹا ہوا ہے۔

ایک قاضی (جج) کے پاس، اس کے ایک دوست تاجر نے اشرفیوں کی ایک تھیلی بطور امانت رکھوائی اور خود کار و بار کیلئے دوسرے ملک چلا گیا۔

واپسی پر اس نے قاضی سے اپنی تھیلی واپس مانگی جو اس نے واپس کر دی۔ تاجر تھیلی لے کر گھر چلا گیا۔ گھر جا کر اس نے تھیلی کھولی تو اشرفیوں کی بجائے اس میں تابے کے سکے تھے۔ اس نے قاضی کے پاس آ کر کہا اس میں جو اشرفیاں تھیں وہ کہاں گئیں؟ قاضی نے جواب دیا ”بھی جس طرح تم بندھیلی دے گئے تھے میں نے اسی طرح تمہارے حوالے کر دی۔ اب مجھے کیا معلوم کہ اس میں اشرفیاں تھیں یا تابے کے سکے۔“ تاجر فریاد لے بادشاہ کے پاس گیا اور سارا واقعہ بادشاہ کو سنا دیا۔

میں اور علی دنوں ہی دادیجان کی باتیں بہت غور سے سن رہے تھے۔ انہوں نے ہمیں اس کے بارے میں بتایا کہ "بچوں! جیسے موسم بہار میں باغ میں ہر جگہ رنگ برلنگ پھول کھلتے ہیں اور ان کی خوشبو سے پورا باغ مہک اٹھتا ہے، اسی طرح رمضان المبارک کی بہار قرآن مجید ہے۔ ہمیں کوشش کرنی چاہئے کہ قرآن ہی کو اپنی سحر و افطار کی محفل کی روشنی بنائیں اور اسی ذکر الہی سے اپنے گھروں اور دلوں کو روشن کریں۔"

اور پھر ہم نے دادیجان کے ساتھ مل کر اپنا ماہ رمضان کا شدید یوں بھی پلان کیا جس زیادہ وقت تلاوت قرآن اور کچھ حصہ سیر و فتوح کے لئے بھی رکھا۔ لیکن چونکہ اس ماہ کی اصلی بہار قرآن پاک ہے، لہذا ہم نے گھر میں ہی روزانہ سب کے ساتھ قرآن پڑھنے کی شروعات کی جس میں ہم تمام گھر والے صبح کی نماز کے بعد باہر ہال میں جمع ہو جاتے اور پھر بابا جان کسی اچھے قاری کی خوبصورت آواز میں قرآن کی آڈیو چلا دیتے اور ہم سب مل کر انہیں سنتے اور اسی طرح قرآن کی تلاوت کرتے۔

روزانہ اسی طرح ایک پارے کی تلاوت سے ایک ماہ میں علی اور میں نے قرآن کامل کر لیا۔ ورنہ تو ہم صرف کچھ حصہ ہی پڑھ سکتے تھے۔

اس سال بھی علی اور میں نے یہی پلان کیا ہے کہ ہم سب کے ساتھ مل کر ماہ رمضان میں ترتیل کے ساتھ قرآن پڑھیں گے، انشاء اللہ۔ اور پھر پنک کے لئے تو پورا سال ہے ہی ہمارے پاس اس لئے میلے کی سیر، جھوٹے اور لنڈیڈ کھانے صرف ویکنڈ ناٹ، ہی میں ان جھوٹے کریں گے جیسا عام دنوں میں کرتے ہیں۔

اصل اور روح نہیں ہے، بلکہ یہ تو خلوص کے ساتھ عبادت کا مہینہ ہے اور ان میں بھی بہترین عبادت روزے کے بعد قرآن کی تلاوت ہے۔"

علی نے فوراً کہا! "لیکن دادیجان قرآن مجید کی تلاوت تو ہم روز ہی کرتے ہیں۔ تو صرف ماہ رمضان بہا ر قرآن کیسے ہو سکتا ہے؟"

میں نے علی کے اس سوال پر فوراً کہا "میں بتاؤں دادیجان؟"

دادیجان نے سر ہلا کہا "جی ہاں ضرور۔" میں نے کہا "چونکہ قرآن مجید کا نزول میں رمضان میں ہوا ہے، شاید اسی لیئے اس بہار قرآن کہتے ہیں۔"

دادیجان نے مجھے شباباشی دیتے ہوئے کہا۔ جی ہاں بالکل ایسا ہی ہے۔" پھر علی سے کہا۔" کیا تم جانتے ہو قرآن مجید رمضان کی کون سی تاریخ میں نازل ہوا؟"

علی نے کچھ دیر سوچتے ہوئے کہا۔" مجھے نہیں معلوم۔"

دادیجان نے کہا "قرآن مجید اللہ نے اس ماہ میں، شب قدر میں نازل فرمایا ہے۔"

علی نے کہا "اوہ! اس کا مطلب ماہ رمضان میں قرآن مجید کا برتحڑے مناتے ہیں۔"

دادیجان نے علی کی اس بات پر مسکراتے ہوئے کہا "جی ہاں آپ یہ بھی کہہ سکتے ہیں۔ لیکن اصل میں اللہ نے شب قدر میں قرآن مجید ہمارے آخری نبی کو گفت کیا۔ اور ہم پر اس کی تلاوت کے ساتھ ساتھ اس پر عمل کرنا بھی ہمارا فرضہ قرار دیا۔ خاص طور سے ماہ رمضان میں قرآن مجید کی تلاوت کی اہمیت اور اس کا اجر بے پناہ ہے۔"

ماہ رمضان کی بھار

پسندیدہ مہینہ ہے۔ لیکن ان کی پسند کی وجہ یہ نہیں جو آپ کی ہے بلکہ اصل میں یہ مہینہ عبادتوں کا مہینہ ہے ایک خاص انداز میں خدا کے حکم کی پیروی کرنے کا مہینہ، سیر و فرتع کا ہرگز نہیں۔"

دادیجان کی اس بات پر میں نے کہا "دادیجان یقیناً ماہ رمضان دوسرے تمام مہینوں سے مختلف ہیں ہم ماہ رمضان میں اپنے دن اور رات خدا کے دیئے ہوئے ثانِمِ ثیبل کے مطابق گزارتے ہیں۔ آدھی رات کو سحری اور پھر سارا دن کی بھوکھ اور بیاس کے بعد مغرب کے وقت انتظار۔ جو کہ ہمارے پورے سال کے رہیں سے بالکل ہی مختلف ہے اور یہی اس مہینے کی خاصیت بھی ہے۔ اور ساتھ اس ماہ میں لگنے والے میلے سے اس ماہ کی رونق اور بھی بڑھ جاتی ہے۔ اصل میں ماہ رمضان کی بہارت تو یہی میلے اور سحری و افطار کی دعوییں ہیں۔"

دادیجان نے مجھے گھوتے ہوئے کہا:

استغفار۔ یہ کس چیز میں الجھ کرہ گئے ہو تم لوگ۔ ہرگز ایسا نہیں ہے! ماہ رمضان کی حقیقی بہارت و قرآن مجید ہے۔
یہ سیر و فرتع اپنی جگہ بری نہیں، لیکن یہ ہرگز رمضان کی

میرا پسندیدہ مہینہ ماہ رمضان آنے ہی والا ہے۔ میں بہت خوش ہوں۔

علیٰ آج شام سے ہی بہت خوش تھا۔ اسکوں میں موسم گرم کی چھٹیاں شروع ہو چکی تھیں اور ساتھ ہی ماہ رمضان کا آنا۔

دادیجان نے اس طرح خوشی سے جھومنتے ہوئے علیٰ کو دیکھا تو اس سے وجہ پوچھی جس پر اس نے کہا کہ:

دادیجان دو دن بعد ماہ رمضان شروع ہو جائے گا جو کہ میرا فیوریٹ مہینہ ہے۔ میں اس مہینے میں بہت انجواء کرتا ہوں۔ روز ہی رات میں محلے میں لگنے والے میلے کی سیر کرتا ہوں اور جھولا جھولتا ہوں۔ اچھی اچھی چیزیں بھی کھانے کو مل جاتی ہیں اور ساتھ ویکنڈ نائٹ پر ہونے والی باہر کی سحری اور افطار پارٹی میں ملنے والے مزیدار پکوان۔ انہیں سوچ کر ہی میرے منہ میں پانی آ رہا ہے۔"

علیٰ کا جواب سنتے کے بعد دادیجان نے مسکراتے ہوئے کہا کہ "علیٰ بیٹا ماہ رمضان آپ کا ہی نہیں ہمارے آخری نبی حضرت محمد صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم اور تمام آئمہ علیہم السلام کا بھی

جانوروں پر حم کرو

اور آپ کو آرام سے کھانا نہیں کھانے دیتا۔ اگر آپ اجازت دیں تو میں اسے یہاں سے بھگاؤں۔

امام حسن علیہ السلام نے فرمایا: نہیں نہیں، اس بے زبان جانور کو خدا نے پیدا کیا ہے۔ اور خدا اسے بھی دوست رکھتا ہے یہ بھوکا ہے میں خدا سے ڈرتا ہوں کہ میں خدا کی نعمت کھاؤں اور اس حیوان کو جو اسکی ہی مخلوق ہے کچھ نہ دوں وہ بھوکا ہے اور مجھے دیکھ رہا ہے۔

پیارے بچو! آپ نے دیکھا کہ امام حسن علیہ السلام نے ایک جانور کے ساتھ کیسا سلوک کیا۔ ہمیں بھی جانوروں کو پریشان نہیں کرنا چاہئے بلکہ انکو کھانا پانی دینا چاہئے کیونکہ وہ بھی اللہ تعالیٰ کی مخلوق ہیں۔

ایک دن امام حسن علیہ السلام کھانا کھا رہے تھے آپ علیہ السلام کے سامنے ایک کتا کھڑا دیکھ رہا تھا۔ امام حسن علیہ السلام ایک لقمہ اپنے منہ میں رکھتے اور ایک لقمہ، روٹی کاٹ کر کتے کے سامنے ڈال دیتے۔ کتا سے کھاتا اور شکریہ ادا کرنے کے لئے اپنی دم ہلاتا اور غرغر کرتا پھر اپنا سرا دھرا دھر کرتا اور آپ کو دیکھنے لگتا۔ امام حسن علیہ السلام پھر لقمہ اس کے سامنے ڈال دیتے اور وہ اس کو اپنے منہ سے اٹھا کر کھایتا۔

ایک آدمی وہاں سے گزر رہا تھا۔ جب اس کی نظر امام حسن علیہ السلام پر پڑی تو وہ آپ کے پاس آیا اور عرض کیا کہ یہ اچھا نہیں کہ یہ کتا آپ کے سامنے کھڑا ہے

جابر ابن حیان

قیمتی چیز تونہ ملی، لیکن ایک برتن میں کبری کا دودھ تھا جوڑا کوؤں کے سردار نے پورا پی لیا اور پھر اپنا پیٹ پکڑ کر بیٹھ گیا۔ سارے ڈاکو اس کی طرف توجہ سے دیکھنے لگے۔ ڈاکوؤں کو پکڑے جانے کا ڈربھی تھا اور اپنے سردار کے پیٹ کے درد کی فکر بھی تھی۔

جابر ابن حیان ساری چیزوں کو خاموشی سے دیکھ رہے تھے۔ انہوں نے جب ڈاکوؤں کو علاج بتایا۔ پہلے تو ڈاکو نہ مانا لیکن پھر تکلیف سے پریشان ہو کر دو اقوال کر لی۔ جابر ابن حیان کے علم سے بنی دو اپیتے ہی ڈاکو کو آرام مل گیا اور اس نے شرت کے مطابق قافلہ کو چھوڑ دیا۔ اللہ الکر تے ہوئے یہ قافلہ بصرہ پہنچا۔ لیکن وہاں بھی سکون نہیں ملا۔

جابر ابن حیان "عنوان" نام کے اہل بیت کے چاہنے والے کے گھر میں مہمان ہوئے۔ عنوان کی بیماریوی تھی جس کا جابر ابن حیان علاج کرنے کی بہت کوشش کر رہے تھے لیکن اس کے باوجود اس کا انتقال ہو گیا۔ ابھی یہ امتحان ختم نہ ہوا تھا کہ ظالم حاکم کے سپاہی جابر ابن حیان کو گرفتار کر کے لے گئے۔ ان پر الزام تھا کہ وہ خدائی کا دعویٰ کرتے ہیں۔

خیر میں نے اس کے آگے بتایا تو فلم دیکھنے کا مزہ خراب ہو جائے گا۔ اس فلم کو دیکھنے سے مجھے مزہ تو بہت آیا لیکن ساتھ میں اس بات کا احساس بھی ہوا کہ ہم تک اہل بیت کے علم کو کتنی مصیبت سے پہنچایا گیا ہے۔ لہذا اس کی قدر کرنا ہم پر فرض ہے۔ آنے والی چھٹی پر فلم ضرور دیکھنے گا۔

پیارے دوستو، السلام علیکم! کیسے ہیں آپ لوگ؟ امید کرتا ہوں کہ آپ کی چھٹیاں بہت اچھی گزی ہوں گی اور آپ لوگوں نے مزے، مزے کے اسلامی ڈرائے دیکھے ہوں گے۔ میں نے بھی ایک بہت دلچسپ ڈرامہ دیکھا!

پیارے دوستو! کیا آپ نے "جابر ابن حیان" کا نام سنا ہے؟ انہیں بابائے۔ کیمسٹری (father of chemistry) کہا جاتا ہے۔ یہ ہمارے چھٹے امام حضرت جعفر صادق علیہ السلام کے زمانے میں تھے اور اپنے علم کی استادی اپنے امام ہی سے حاصل کی تھی۔ آج جو کیمسٹری کے ماہر، نئی نئی ایجادات کرتے ہیں ان سب کی بنیاد جابر ابن حیان ہی نے رکھی تھی، یعنی ایک طرح سے ہمیں ہر دو اعلان کے لئے جابر ابن حیان کا شکر گزار ہونا چاہئے۔ اس فلم میں بھی جابر ابن حیان کی زندگی کے بہت مشکل اور خطرناک حالات پر روشنی ڈالی گئی ہے۔ ویسے تو جابر ابن حیان "خراسان" میں پیدا ہوئے اور شروعاتی زندگی وہیں گزاری لیکن امام جعفر صادق علیہ السلام سے محبت کی وجہ سے آپ اور دوسرے شیعہ بہت مشکل حالات میں تھے۔ عباسی خلیفہ کے دور کی شروعات تھی اور ظلم بہت ہو رہے تھے۔ صرف شیعہ ہونے کا الزام ہی قتل کے لئے کافی تھا۔

ان حالات سے بچنے کے لئے شیعوں کا ایک گروہ بھرت کی نیت سے خراسان سے باہر نکلا ہی تھا کہ ان کے پیچھے ان کے گھر والوں پر حملہ ہوا اور جابر ابن حیان کی ماں کو شہید کر دیا گیا۔ اس دکھ کے ساتھ وہ سب بصرہ کے طرف چل دیئے۔ عرب کی مشکوں گرمی تو برواشت کر رہی رہے تھے کہ راستے میں ہی ڈاکوؤں نے ان کے قافلے پر حملہ کر دیا اور سارا سفر کا سامان کھول کر کھو دیا کہ شاید کوئی قیمتی چیز اس میں مل جائے۔

۲۱ کھجوریں

تینوں کے ساتھ مہر بانی سے پیش آئیں اور ان کی مدد کریں۔
یتیم لڑکا خاموشی سے کھڑا پیغمبر اکرمؐ کے جواب کا انتظار
کرنے لگا پیغمبر اکرمؐ نے محبت کے ساتھ کہا یہاں تم نے کتنی اچھی
بات کی ہے۔ ابھی میرے گھر جاؤ اور جو بھی کھانے کے لیے
ملے لے کر آجائو۔

وہ لڑکا پیغمبر اکرمؐ کے گھر چلا گیا جہاں سے اسے کچھ
کھجوریں ملیں وہ پیغمبر اکرمؐ کے پاس آیا تو اس کے پاس ۲۱
کھجوریں تھیں جو اس نے پیغمبر اکرمؐ کے ہاتھ میں دے دیں
پیغمبر اکرمؐ نے کھجوروں پر ایک نظر ڈالی پھر خدا سے دعا کی کہ
ان میں برکت عطا کرے اس کے بعد یتیم لڑکے سے کہنے لگے
یہاں میں سے سات کھجوریں تمہارے لیئے سات تمہاری
امی کے لیئے اور سات تمہاری بہن کے لیئے ہیں۔

ان ایام میں مسلمانوں کے حالات بہت خراب تھے
اس لیے ۲۱ کھجوروں سے کافی لوگوں کی بھوک مٹ سکتی تھی وہ
لڑکا خوشی خوشی اپنے گھر کی طرف روانہ ہوا کیونکہ وہ کھجوروں کو
جلد از جلد اپنی امی اور بہن کے پاس پہنچانا چاہتا تھا۔

رسول خداؐ اپنے اصحاب کے ساتھ بیٹھے تھے کہ ایک لڑکا
آتا دکھائی دیا سب لوگ اس کو دیکھنے لگے کہ اس لڑکے کو پیغمبرؐ
سے کیا کام ہو سکتا ہے وہ لڑکا فریب آیا اور کہنے لگا۔

میرے والد کا انتقال ہو گیا ہے اور میں ایک یتیم بچہ
ہوں میرے ساتھ میری ماں اور ایک بہن بھی ہے ہم لوگ
بہت غریب اور بے کس ہیں اے خدا کے رسولؐ ہمیں کچھ
کھانے کے لئے دے دیجئے۔

یہ سب کہنے کے بعد اس نے حضرت محمدؐ کے لئے دعا کی
پیغمبر بھی بچپن میں یتیم ہو گئے تھے آپؐ کے والد کا تو آپؐ کی
والدہ سے پہلے ہی انتقال ہو گیا تھا اس کے بعد والدہ اور پھر رادا کا
بھی انتقال ہو گیا اس وقت آپؐ کی عمر آٹھ سال تھی اس کے بعد
سے آپؐ کے چچا اور حضرت علی علیہ السلام کے والد ماجد حضرت
ابوالطالب علیہ السلام نے آپؐ کی پرورش کی لیکن آپؐ اپنی
ولادت سے پہلے ہی والد جسی شفیق ہستی سے محروم ہو چکے تھے
اس لیے آپؐ جانتے تھے کہ یتیم ہونا کتنا سخت مرحلہ ہے یہی وجہ
تھی کہ آپؐ ہمیشہ اپنے اصحاب سے سفارش کرتے تھے کہ

اپنی نیند عبادت بنائیں

۳۔ روایت میں یہ بھی ملتا ہے کہ وضو کی حالت میں سونا بہت ثواب رکتا ہے۔ جیسا کہ حضرت امام جعفر صادق علیہ السلام فرماتے ہیں کہ ”جو شخص وضو کر کے سوئے تو وہ جتنی دیر سویا رہے گا، اس کا بستر مسجد کی طرح عبادت گا ہے۔ یعنی اس کی نیند کے برابر عبادت کا ثواب ملے گا۔“

۴۔ ”اگر جائزے کا موسم ہو یا وضو کرنے میں کوئی پریشانی ہو تو روایت میں یہ بھی ملتا ہے کہ سوتے وقت بی بی فاطمہ زہرا کی تسبیح پڑھنے والے کو بھی ساری نیند میں بھی عبادت کا ثواب متار ہے گا۔“ یہ تو آپ جانتے ہی ہوں گے پھر ان کے 34 بار اللہ اکبر، 33 بار الحمد لله اور 33 بار سبحان اللہ پڑھنے کو تسبیح فاطمہ زہرا کہتے ہیں۔

۵۔ اگر آپ نیند کا ثواب ایک ہزار رکعت نماز پڑھنے کے برابر چاہتے ہیں تو جب بھی سوئیں تو یہ دعا تین بار پڑھ لیا کریں۔
”يَعْفُلُ اللَّهُ مَا يَأْشَاءُ بِقُدْرَتِهِ وَيَحْكُمُ مَا يَرِيدُ بِعِزْرَتِهِ“
اللہ آپ کو 1000 رکعت کا ثواب عطا فرمادے گا۔

دعا ہے کہ خدا ہمیں معصومین کی تعلیمات پر خلوص کے ساتھ عمل کرنے کی توفیق عطا فرمائے، (آمین)۔ کیونکہ ہمارے نامہ اعمال میں جتنی زیادہ نیکیاں ہوں گی انہیں دیکھ کر امام زمانہ اتنے ہی خوش ہوں گے۔

پیارے بچو! السلام علیکم (سلام کا جواب دے دیں) امید ہے کہ آپ سب لوگ خیریت سے ہوں گے۔ آج میں آپ کے لئے ”سونے“ سے پہلے کرنے کے لئے کچھ اعمال لے کر حاضر ہوا ہوں جو دیکھنے میں تو آپ کی طرح نہیں، منے، چھوٹے اور پیارے۔ پیارے ہیں مگر ان کا ثواب بہت زیادہ ہے۔ آپ لوگ دن یارات میں جب بھی سوئیں تو یہ اعمال ضرور کریں۔
۱۔ رسول اکرم فرماتے ہیں کہ ”جو سونے سے پہلے (سورہ تکاثر) پڑھے، اللہ تعالیٰ اسے قبر کے عذاب سے محفوظ رکھے گا۔“

کتنا آسان کام ہے بچوں! یہ بہت چھوٹا سا سورہ ہے جو قرآن مجید کے ۳۰ دویں پارے میں ہے، آپ اس کو آسانی سے یاد کر سکتے ہیں۔ زبانی پڑھیں مگر امام جعفر صادق علیہ السلام فرماتے ہے کہ ”قرآن سے دیکھ کر پڑھنے کا ثواب زیادہ ہے۔“
۲۔ بی کریم نے فرمایا ہے کہ ”جو شخص سونے سے پہلے ”بسم اللہ الرحمن الرحيم“ پڑھ لے تو اللہ فرشتو سے فرماتا ہے، اے فرشتو! صبح (اس کے جانے تک) اس کی سانسوں کے برابر نیکیاں لکھتے رہو۔“

پیارے بچوں! ایک صحت منداگر ۸ گھنٹے سوتا ہے تو وہ نیند کے دوران بھی سینکڑوں بار سانس لیتا ہے۔ اس لئے ہمیں چاہئے کہ اس عمل سے بھی ضرور فائدہ اٹھائیں اور اپنی سانسیں بھی نیک بنائیں۔

ابھی وہ اسی کشمکش میں تھیں کہ منادی نے آواز دی کہ
مولاعلیٰ کو مسجد میں نماز کے دوران ضربت لگی ہے۔
پچی کی سمجھ میں یہ بات نہیں آئی اور وہ ماں سے
پوچھنے لگی کہ مولا کب آئیں گے۔

ماں نے کہا: "بیٹا کہا وہ آج نہیں آئیں گے۔
انہیں ظالموں نے زخمی کر دیا ہے۔"
پچی نے پوچھا کہ اب کیا کریں تو ماں بولی
"چلو، مولا کے پاس چلتے ہیں۔"

پچی فوراً کمرے کے اندر گئی اور ایک کٹورا اٹھا
کر اس میں مولا علیٰ کے لئے دودھ نکال کر اپنے ساتھ
لے لیا۔ جب دونوں ماں بیٹی ان کے گھر پہنچیں، تو
دیکھا کہ لوگ ماتم کرتے ہوئے گھر سے باہر نکل رہے
ہیں اور کہہ رہے ہیں:

ہائے! آج ہم یقین ہو گئے، ہمارے مولا دنیا
سے خافت ہو گئے۔"

پچی نے یہ سناتو دودھ کا پیالہ اس کے ہاتھ سے
چھوٹ کر گرگیا اور پھوٹ پھوٹ کر رو نے لگی۔ اسے
مولاعلیٰ بہت یاد آ رہے تھے۔ وہ ان سے بہت
مانوس ہو چکی تھی۔

بچوں! آپ کو پتہ ہے کہ وہ عیسائی پچی بڑی
ہو کر کیا بنی؟ وہ بڑی ہوئی تو اس نے اسلام کو قبول کر لیا
اور علوی کہلائی۔ علوی ان لوگوں کو کہتے ہیں جو مولا علیٰ
سے بہت محبت کرتے ہیں۔

اس کی ماں نے ایک پتیلی میں پانی ڈالا اور اس
سے کہا: "بیٹا کھانا بھی پک جائے گا، بس تھوڑی دیر
صبر کرلو۔"

پچی نے کہا: "ماں اور کتنی دیر صبر کرو؟ مجھے
بہت بھوک لگی ہے۔"

ماں کی سمجھ میں نہیں آ رہا تھا کہ وہ اس کو کیا
جواب دے، کیونکہ گھر میں کھانے کو کچھ بھی نہیں تھا
اور ماں نے پتیلی میں خالی پانی ڈال کر رکھ دیا تھا
تاکہ پچی کا دل بہلار ہے۔

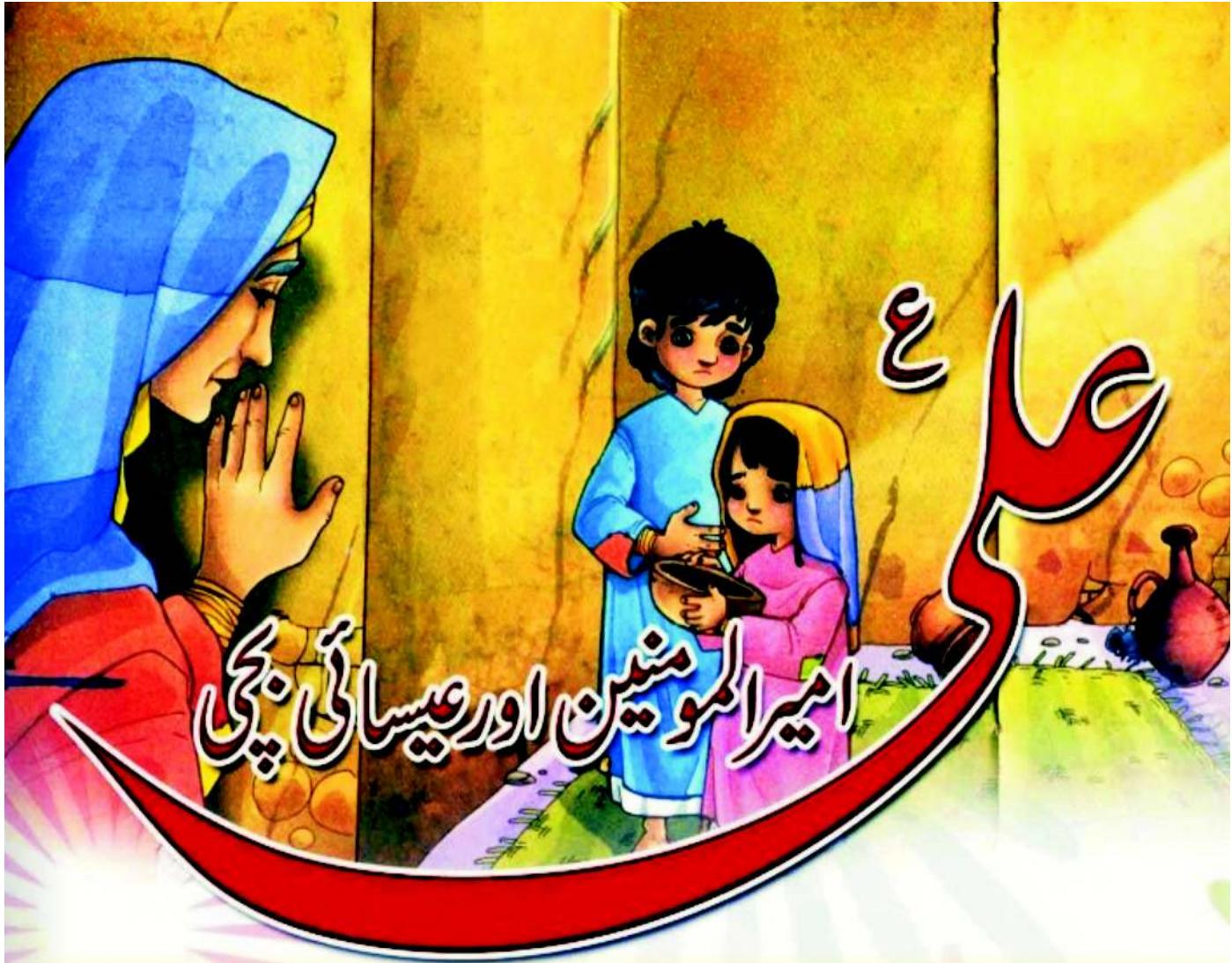
ابھی وہ یہ سوچ ہی رہی تھی کہ دروازے پر
دستک ہوئی۔ ماں نے دروازہ کھولا تو دیکھا کہ
امیر المؤمنین علی علیہ السلام کھڑے ہیں۔ وہ انہیں دیکھ
کر بہت حیران ہوئی اور اندر آنے کو کہا۔ حضرت علی
علیہ السلام ان کے لئے کھانے کا سامان لائے تھے۔

آپ نے عورت سے کھانا پکانے کو کہا اور خود
پچی کے ساتھ کھلینے لگے۔ آپ نے اس کے ساتھ کھلیا،
باتیں کیں اور یہاں تک کہ پچی کو اپنے اوپر سوار
کرایا۔ کھانا تیار ہو گیا تو پچی نے خوش ہو کر کھایا۔

اب حضرت علی علیہ السلام ان کے لئے روزانہ
کھانا بھیجنے لگے۔ ایک دن مولا علیٰ دروازے پر نہیں
آئے تو پچی اور اس کی ماں بہت پریشان ہو گئیں کہ
ایسا تو کبھی نہیں ہوا کہ حضرت امیر المؤمنین علیہ السلام
نے ان کے لئے کھانا نہ بھیجا ہو یا خود نہ آئے ہوں۔

حکایت

امیر المؤمنین اور عیسائی پچی

کے ساتھ رہتی تھی۔ وہ اپنے ماں باپ کی اکیلی بیٹی تھی۔ اسی لیئے اس کے ماں باپ اس سے بہت محبت کرتے تھے۔ وہ چار یا پانچ سال کی تھی کہ اس کے باپ کا انتقال ہو گیا۔ اب ان کے پاس کوئی شہر انہیں تھا اور وہ بالکل ناامید ہو گئے تھے۔ پچی بھوکی بھی تھی۔ جب وہ بہت پریشان ہو گئی تو اس نے اپنی ماں سے کہا: اماں کچھ کھانے کو دے دیں، مجھے بہت بھوک لگی ہے۔

امیر المؤمنین حضرت علی علیہ السلام کو بچوں سے بہت محبت تھی۔ وہ بچوں کے ساتھ وقت گزارتے، ان سے محبت کرتے اور انہیں کھانے پینے کی چیزیں لا کر دیتے تھے۔ غریب اور یتیم بچے مولا علیؑ سے بہت آس رکھتے تھے۔ کیونکہ وہ ان کو باپ کی کمی محسوس نہیں ہونے دیتے تھے۔ وہ بچوں کے ساتھ کھلیتے بھی تھے۔

شہر میں ایک عیسائی پچی بھی اپنے ماں باپ

بھجوادینا کافی نہیں بلکہ انہیں خود اپنے ہاتھ سے کھانا پیش کرے اور یہ سب دکھانے اور فوٹو کھپوانے کے لئے نہیں بلکہ صرف اور صرف خوشنودی خدا کے لئے ہوتی کہ دل میں یہ خواہش بھی نہ ہو کہ لینے والا ہمیں کم از کم شکریہ ہی کہدے۔

البتہ یہ دھیان رہے کہ نیک افراد بے اوث خدمت ہی کرتے ہیں مگر لوگوں کے اوپر ان کا حق ضروری ہو جاتا ہے۔ جیسا کہ سورہ فصل آیت ۲۵ میں ہے کہ جب جناب موئیؐ نے جناب شعیبؑ کی بیٹیوں کی بیہودگیریوں کو کسی مطالبہ کے بغیر پانی پلا دیا تو انہوں نے واپس آ کر کہا: ”ہمارے بابا نے آپکو بلا یا ہے تاکہ آپ کی سبقائی کا اجر دے سکیں۔ آیت میں یہ فون سے یہ بھی واضح ہو گیا کہ نذر (منت) کا پورا کرنا واجب ہے۔ اور جواب ایسا نہیں کرے گا وہ عذاب الٰہی میں گرفتار ہو گا۔ اس لئے اسے عذاب الٰہی سے ڈرنا چاہئے۔

یعنی اگر ہم کوئی کام کریں تو اس کے لئے لوگوں سے ڈرنے کے بجائے خدا سے ڈریں اس لئے کہ روز قیامت اتنا سخت دن ہو گا کہ جب صرف لوگوں کے چہرے ہی نہیں بگڑے ہونگے بلکہ وہ پورا دن ہی عبوس (گڑبرڈ) ہو گا۔

لہذا اس گڑبرڈ دن سے بچنے کے لئے ضروری ہے کہ ہم کسی غریب، فقیر، مسکین و یتیم اور اسیر کو دیکھنہ براسامنہ بنائیں بلکہ مسکرا کر اس سے اسکی پریشانی معلوم کریں اور جہاں تک ممکن ہو اسکی مدد کریں اور اگر بالفرض خود اسکی مدد نہ کر سکیں تو: یا تو پیار و محبت سے اس سے معافی مانگ کر اسے واپس کریں یا کم از کم اسے کسی ایسے شخص کے پاس پہنچا دیں جو اس کے کام آسکے۔

2- قیامت کے دن سے ڈرتے ہیں۔

3- یہ خود کھانا نہیں کھاتے بلکہ دوسروں کو کھلاتے ہیں جبکہ انہیں اس کھانے کی خوبی سخت ضرورت تھی۔ کبھی غریب کو، کبھی کسی یتیم کو اور کبھی کسی قیدی کو بہت بار انہوں نے کھانا کھلایا۔ یہ کھانا صرف اور صرف خدا کی خوشنودی کے لئے کھلایا گیا۔ کھانے والوں سے اس کے بدالے میں کوئی بدلہ تھی کہ شکریہ کی خواہش و فرمائش بھی نہیں ہوئی۔

جی ہاں یہ کارنامہ درحقیقت اہلیتؓ نے انجام دیا ہے۔ اس سے یہ معلوم ہوتا ہے کہ اگر آپ کو نام و نمود اور پیلسی کی فکر نہ ہو تو خداوند عالم آپ کے نام کو زندہ جاوید بنا دیگا۔ اہلیتؓ نے جو کام انجام دیا تھا میں اعتبار سے ظاہر اسکی زیادہ قیمت نہیں تھی لیکن چونکہ خلوص کے ساتھ وہ کام انجام دیا تھا اس لئے خداوند عالم نے اسے داگی بنا دیا۔

ان کے خلوص کی ایک نشانی یہ بھی ہے کہ ان کو جو بھی ضرورت مند کھائی دیا انہوں نے اسے روٹیاں دیدیں چاہے وہ مسکین ہو یا یتیم تھی کہ قیدی (دشمن) کو اپنا کھانا کھلایا اور خود بھوکے سو گے۔ یعنی وہ خیرات زیادہ قیمت رکھتی ہے جس کی ضرورت ہوتے ہوئے بھی اسے دوسرے کو کھلایا جائے۔ نہ یہ کہ جب چیز استعمال کے لائق نہ رہ جائے اس وقت کسی کو خیرات میں دی جائے۔ خدا کی نظر میں اسکی کوئی قیمت نہیں ہے۔

کھانا پینا ذی روح کی ضرورت ہے: کچھ لوگ صرف کھانا پسند کرتے ہیں۔ اور کچھ لوگ کھانا کھانا ناپسند کرتے ہیں۔ (یطمعون الطعام)

ان دونوں میں ایسے کھانا کھالانے کے قیمت سے جو اپنے ہاتھوں سے دیا جائے یعنی یتیموں یا غریبوں کے گھر اش

تفسیر قرآن

سودہ انسان (۳)

اپنے پروردگار سے اس دن کے بارے میں ڈرتے ہیں جس دن چہرے بگڑ جائیں گے اور ان پر ہوا یا اڑنے لگیں گی (۱۰) تو خدا نے انہیں اس دن کی سختی سے بچالیا اور تازگی اور سرور عطا کر دیا (۱۱)

تفسیر:

ہر انسان کو اسکا مقصد خلقت تھا نے کے بعد پروردگار عالم نے، اس سورہ میں ہمارے سامنے کائنات کے سب سے بہترین شاکروں کی مثال پیش کی ہے اور کمال کی بات تو یہ ہے کہ دنیا کے ان سب سے اچھے لوگوں میں مرد، عورتیں اور بچے سمجھی شامل ہیں۔

یہ لوگ اتنے اچھے اور نیک کیسے بنے۔ خدا نے اسکا تذکرہ کرنے سے پہلے انکے درجات اور مقام و مرتبہ کا اعلان کیا ہے۔ ابرار کے واسطے جنت کا شربت پینے کے لیے بیالہ ہو گا جس میں کافور کی آمیزش ہو گی (یادہ اسی سے مل کر بننا ہو گا) اور وہاں شربت کا ایسا چشمہ ہو گا جسے اللہ کے نیک بندے اپنے اعتبار سے جاری کریں گے اور اس کی خوبی سے پوری فضیلا معتبر ہو گی۔ یہ شربت انہیں کو پینے کے لئے ملے گا جو اللہ کے سچے بندے (عبداللہ) ہوں گے۔ یعنی اللہ کے جو سید ہے، سادھے اور متقی بندے اس دنیا میں بہت ساری حرام اور مشکوک چیزوں سے پرہیز کرتے ہیں۔ خداوند عالم روز قیامت اس کی تلافی کر دے گا۔ اللہ انکو وہ طاقت دیتا گا کہ وہ جو بھی ارادہ کریں گے وہ کام انجام پا جائے گا۔

سوال یہ ہے کہ ان ابرار کو یہ مقام کیسے ملا ہے؟ اس کا جواب بعد اولی آئیوں میں یوں دیا گیا ہے:
1۔ وہ لوگ اپنی نذر (منت) پوری کرتے ہیں۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

عَيْنَاهُ يُشَرِّبُ بِهَا عِبَادُ اللّٰهِ يَفْجُرُ وَنَهَا تَفْجِيرًا ۝۶
يُوفُونَ بِالنَّدْرِ وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا ۝۷
وَيَطْعَمُونَ الطَّعَامَ عَلَى حَبَّةٍ مُسْكِنًا وَيَتَبَيَّنَا وَأَسِيرًا ۝۸
إِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ اللّٰهِ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكُورًا ۝۹
إِنَّا نَحَافُ مِنْ زَيْنَةٍ يَوْمًا عَبُوسًا قَمَطِرِيرًا ۝۱۰
فَوَقَاهُمُ اللّٰهُ شَرُّ ذِلِّكَ الْيَوْمِ وَلَقَاهُمْ نَصْرَةً وَسُزُورًا ۝۱۱

ترجمہ

یہ ایک چشمہ ہے جس سے اللہ کے نیک بندے پیسیں گے اور جدھر چاہیں گے بہا کر لے جائیں گے (۶) یہ بندے نذر کو پورا کرتے ہیں اور اس دن سے ڈرتے ہیں جس کی سختی ہر طرف پھیلی ہوئی ہے (۷) یہ اس کی محبت میں مسلکیں یتیم اور اسیر کو کھانا کھلاتے ہیں (۸) ہم صرف اللہ کی مرضی کی خاطر تمہیں کھلاتے ہیں ورنہ نہ تم سے کوئی بدلہ چاہتے ہیں نہ شکریہ (۹) ہم

اللَّهُمَّ حَلِّيْكُمْ

فہرست

- (۱) تفسیر
- (۲) عیسائی پھجی
- (۳) اپنی نیند عبادت بنائیں
- (۴) ۲۱ کھجوریں
- (۵) جابر ابن حیان
- (۶) جانوروں پر رحم
- (۷) ماہ رمضان کی بہار
- (۸) اشرافیوں کی تھیلی
- (۹) انسانی حقوق

جو لوگ ایمان لائے اور انہوں نے تیک اعمال کئے ان کے لئے "طوبی" (بہشت) اور بہترین بارگاٹہ ہے۔

جلد-۷، شمارہ-۷ جون ۲۰۱۷ء

یادگار:

خادم دین و مدت مولانا محمد علی آصف طلب شاہ

مجلس ادارت: مولانا قصیدق حسین صاحب مولانا سعید الرحمن صاحب مولانا کمیل صغری صاحب

مدیر:

سید منظہر صادق زیدی

نائب مدیر: سید محمد سبطین باقری

ترتیب و آرائش: imagine
We Fix Imagination
9839099435

سالانہ زراعات: ۳۰۰ روپے

ناشر: ہدی مشن

موضع غازی پور، ڈاکخانہ گوگوان، ضلع مظفر گر

یوپی انڈیا ۲۷۷۲، فون: 09890500072، 09927754886

برائی آفس: شفاعت مارکیٹ زہرا کالونی، بھٹکی گنج، لاہور

Mob.: 09415090034, 09451085885

E-mail: tubamonthly@gmail.com

طوبی

ماهنامه

جون ۱۴۰۰

(ع)

دیدار و ملاقات

